

Ware Christelijke Religie

Vervolg van hoofdstuk 14:

Over de Voleinding der eeuw; de Komst van de Heer; en de Nieuwe Hemel en de Nieuwe Kerk.

Na deze nacht volgt de morgen, en deze is de Komst van de Heer.

764. Aangezien de achtereenvolgende staten van de Kerk in het algemeen en in het bijzonder in het Woord beschreven worden door de vier getijden van het jaar: de lente, zomer, herfst en winter, en door de vier tijden van de dag: morgen, middag, avond en nacht, en aangezien de huidige Kerk in het christendom de nacht is, zo volgt, dat nu de morgen, dat wil zeggen, het eerste van de nieuwe Kerk op handen is.

Dat de achtereenvolgende staten van de Kerk in het Woord beschreven worden door de vier staten van het licht van de dag, blijkt uit de volgende plaatsen daar: ‘Tot aan de avond en de morgen, twee duizend drie honderd, dan zal het heilige gerechtvaardigd worden; het gezicht van avond en morgen is de waarheid’, (Daniël 8:14,26); ‘Men roept tot Mij uit Seïr: Wachter, wachter, wat is er van de nacht; de wachter zei: De morgen komt, en ook de nacht’, (Jesaja 21:11,12); ‘Het einde komt, de morgen komt over u, o inwoner van het land, zie, de dag is gekomen, de morgen is uitgegaan’, (Ezechiël 7:6,7,10); ‘Jehovah in de morgen, in de morgen zal Hij Zijn gericht in het licht geven, noch zal Hij in gebreke blijven’, (Zefanja 3:5); ‘God is in het midden van haar, God zal haar helpen, wanneer de morgen aanbreekt’, (Psalm 46:6); ‘Ik verwachtte Jehovah, mijn ziel verwacht de Heer meer dan de wachter op de morgen, die op de morgen wachten, want met Hem is zeer veel verlossing, en Hij zal Israël verlossen’, (Psalm 130:5 tot 8).

Op deze plaatsen wordt onder avond en nacht de laatste tijd van de Kerk verstaan, en onder morgen haar eerste tijd.

De Heer Zelf wordt ook Morgen genoemd op deze plaatsen: ‘De God Israëls heeft gezegd, de Rotssteen Israëls heeft tot mij gesproken; Hij zal zijn gelijk het Licht van de Morgen, van de morgen, zonder wolken’, (2 Samuël 23:3,4); ‘Ik ben de wortel en het geslacht van David, de blinkende en morgenlijke ster’, (Openbaring 22:16); ‘Uit de baarmoeder van de dageraad zal U de dauw van Uw jeugd zijn’, (Psalm 90:3), dit met betrekking tot de Heer.

Aangezien de Heer de Morgen is, ‘stond Hij ook vroeg in de morgen uit het graf op, om een nieuwe Kerk in te zetten’, (Marcus 16:2,9).

Dat de Komst van de Heer verwacht moet worden, blijkt duidelijk uit de voorzegging daarover uit de Heer, bij Mattheüs: ‘Als Jezus op de Olijfberg gezeten was, gingen de discipelen tot Hem, zeggende: Zeg ons, welk zal zijn het teken van Uw Komst, en van de voleinding der eeuw’, (Mattheüs 24:3); ‘Na de verdrukking dier dagen zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen bewogen worden, en alsdan zal verschijnen het teken van de Zoon des Mensen, en zij zullen zien de Zoon des Mensen komende in de wolken des hemels, met kracht en heerlijkheid’, (Mattheüs 29;30; Marcus 13:26; Lucas 21:27); ‘Gelijk de dagen van Noach, alzo zal ook zijn de Komst van de Zoon

des Mensen, daarom zijt ook gij bereid, want in welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des Mensen komen', (Mattheüs 24:37,39,44,46).

Bij Lucas: 'Als de Zoon des Mensen komt, zal Hij geloof vinden op aarde?', (Lucas 18:8); bij Johannes: 'Jezus zei aangaande Johannes: Indien Ik wil dat hij blijve, totdat Ik kome', (Johannes 21:22,23).

In de Handelingen der Apostelen: 'Toen zij Jezus zagen opgenomen in de hemel, stonden twee mannen bij hen in witte kleding, en zeiden: Jezus, die van u opgenomen is in de hemel, zal alzo komen, gelijkerwijs gij Hem naar de hemel hebt zien gaan', (Handelingen 1:9,10,11).

In de Openbaring: 'De Heer, de God der heilige profeten, heeft Zijn engel gezonden, om Zijn dienstknechten te tonen, hetgeen moet geschieden: Ziet, Ik kom; zalig is hij die de geboden van dit boek bewaart; en ziet, Ik kom, en Mijn loon is met Mij, om eenieder te vergelden naar zijn werk', (Openbaring 22:6,7,12).

En verder: 'Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om ulieden deze dingen te getuigen in de Kerken; Ik ben de wortel en het geslacht Davids, de blinkende en morgenlijke ster.

De Geest en de Bruid zeggen: Kom, en die het hoort, laat hem zeggen: Kom; en die dorst heeft kome; en die wil, neme het water des levens om niet', (Openbaring vers 16 en 17); en nog verder: 'Die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom, amen; Ja kom, Heer Jezus; de genade van de Heer Jezus Christus zij met u allen, amen', (Openbaring vers 20 en 21).

765. *In het originele handschrift is geen nummer 765 aanwezig.*

766. De Heer is bij elk mens tegenwoordig en Hij dringt erop aan en staat erop, opgenomen te worden; en wanneer de mens Hem opneemt, wat plaatsvindt, wanneer hij Hem erkent als zijn God, Schepper, Verlosser en Zaligmaker, is dit Zijn eerste Komst, die de morgenschemering wordt genoemd.

Vanaf die tijd vangt de mens aan naar het verstand in geestelijke dingen verlicht te worden en voort te schrijden in een meer innerlijke wijsheid; en naarmate hij deze uit de Heer opneemt, schrijdt hij door de morgen tot de dag voort, en deze dag blijft bij hem voortduren in de ouderdom tot aan zijn dood.

Daarna komt hij in de hemel tot de Heer Zelf; en daar wordt hij, hoewel hij als grijsaard gestorven is, in de morgen van zijn leeftijd teruggebracht, en hij zet tot in eeuwigheid de beginselen van wijsheid, die in de natuurlijke wereld werden ingeplant, voort.

767. De mens die in het geloof in de Heer en in de naastenliefde jegens de naaste is, is de Kerk in het bijzonder, en de Kerk in het algemeen is samengesteld uit zulke mensen.

Het is wonderbaarlijk dat elke engel, in welke richting hij ook zijn lichaam en aangezicht wendt, de Heer voor zich ziet; want de Heer is de Zon van de engelenhemel, en deze is het, die voor hun ogen verschijnt, wanneer zij in geestelijke overdenking zijn.

Iets dergelijks gebeurt bij de mens in de wereld, in wie de Kerk is, wat het gezicht van zijn geest betreft; maar aangezien dit gezicht door het natuurlijke gezicht wordt versluierd, wat wordt verlokkt door de overige zinnen, die zulke dingen als tot het lichaam en de wereld behoren tot voorwerpen hebben, weet de mens niets van deze staat van zijn geest.

Dit aanzien van de Heer bij onverschillig welke wending ontleent hieraan zijn oorsprong, dat al het ware, waaruit de wijsheid en het geloof zijn, en al het goede, waardoor de liefde en de naastenliefde zijn, uit de Heer zijn, en dat zij van de Heer zijn bij hem; en dat vandaar elk ware van de wijsheid is gelijk een spiegel, waarin de Heer is, en al het goede van de liefde het beeld van de Heer is; daarvandaan komt dit wonderbaarlijke.

De boze geest echter keert zich voortdurend van de Heer af en ziet steeds naar zijn eigen liefde, en dit eveneens bij elke wending van zijn lichaam en aangezicht; de oorzaak is dezelfde, maar omgekeerd; want elk boze is in een bepaalde vorm een beeld van zijn heersende liefde, en het daaruit voortvloeiende valse vertoont dit beeld als in een spiegel.

Dat iets dergelijks ook in de natuur is ingeplant, kan men opmaken uit sommige planten, namelijk dat zij ernaar streven, boven de grassen die haar omringen, uit te komen om de zon te aanschouwen; verder ook hieruit, dat sommige zich van de opgang tot de ondergang van de dag naar de zon toekeren, teneinde zo onder haar toezicht te rijpen.

Ik twijfel ook niet daaraan, dat er een dergelijk streven en een dergelijke krachtsinspanning gelegen is in elke tak en in elke twijg van elke boom, maar aangezien zij niet elastisch genoeg zijn om zich te buigen en om te wenden, komt de handeling niet tot stand.

Dat ook alle draaikolken en alle maalstromingen van de oceaan in haar beweging spontaan de algemene loop van de zon volgen, is voor ieder onderzoeker duidelijk.

Hoeveel te meer is dit dan niet het geval met de mens, die naar het beeld Gods geschapen werd, tenzij hij dit streven en deze krachtsinspanning, uit de Schepper in hem geplant, ergens anders heen wendt door middel van de gave van de vrije keuze?

Dit kan ook vergeleken worden met een bruid, namelijk dat zij in het gezicht van haar geest steeds iets van het beeld van de bruidegom meedraagt, en in zijn geschenken als in spiegels hem ziet en vurig naar zijn komst verlangt, en dat zij hem, wanneer hij komt, ontvangt met een vreugde, waarin de liefde van haar borst opspringt.

De Komst van de Heer is niet een komen van Hem om de zichtbare hemel en de bewoonbare aarde te verdelgen, en om een nieuwe hemel en een nieuwe aarde te scheppen, zoals tot dusver velen door het niet verstaan van de geestelijke zin van het Woord gemeend hebben.

768. In de kerken heerst heden ten dage de mening, dat de Heer, wanneer Hij bij het laatste oordeel komt, verschijnen zal in de wolken des hemels met engelen en bazuingeschal, en allen die op de aarde wonen, en tevens allen die gestorven zijn, zal vergaderen, en de bozen van de goeden scheiden gelijk een herder de bokken van de schapen; en dat Hij dan de bozen of de bokken in de hel zal werpen, en de goeden of de schapen in de hemel verheffen; en dat Hij dan tevens een nieuwe zichtbare hemel zal scheppen en een nieuwe bewoonbare aarde, en daarop de stad zal neerlaten, die het Nieuwe Jeruzalem genoemd zal worden, en waarvan de bouw zal zijn naar de beschrijving in de (Openbaring 21), namelijk van jaspis en goud, en de fundamenten van haar muur van elke kostbare steen, en haar hoogte, breedte en lengte even gelijk, elk 12000 stadiën; en dat in deze stad alle uitverkorenen vergaderd zullen worden, zowel zij die leven als zij die vanaf het begin van de wereld gestorven zijn, en dat dezen dan in hun lichamen terugkeren en eeuwige vreugde in deze prachtige stad als in hun hemel genieten zullen.

Deze mening met betrekking tot de Komst van de Heer en ten aanzien van het Laatste Oordeel heerst heden te dage in de christelijke kerken.

769. Over de staat van de zielen na de dood gelooft men in het algemeen en in het bijzonder het volgende: dat de menselijke zielen na de dood ijle vormen zijn, waarvan men zich een voorstelling als van een windvlaag maakt, en dat zij, omdat zij van dien aard zijn, tot de dag van het laatste oordeel worden opgeborgen of in het midden van de aarde, waar hun verblijfplaats dan is, of in de limbus van de vaderen.

Maar hierin wijken de meningen van elkaar af; sommigen menen dat de zielen vormen uit ether of uit lucht zijn, en dat zij dus als schimmen en spoken zijn, en dat sommige ervan in de lucht wonen, andere in de wouden en weer anderen in de wateren.

Sommigen zijn echter van mening, dat de zielen van de gestorvenen overgebracht worden op planeten of sterren en dat hun daar woningen worden gegeven; en sommigen menen dat de zielen na duizend jaren in hun lichamen teugkeren.

Maar de meesten geloven dat de zielen worden bewaard tot de tijd, waarop het ganse firmament tezamen met de uit land en water bestaande aardbol zal vergaan, dit zal dan plaatsvinden door een vuur, dat òf uit het midden van de aarde zal uitbreken òf als een universele bliksemstraal uit de hemel neergeworpen zal worden; en dat dan de graven geopend zullen worden, en de in bewaring gehouden zielen opnieuw met hun lichaam bekleed zullen worden, en overgebracht naar die heilige stad Jeruzalem, en dat zij zo op een andere aarde zullen samenwonen in verlichte lichamen, sommigen lager in die stad, sommigen hoger, aangezien haar hoogte 12000 stadiën zijn zal, evenals haar breedte en lengte, (Openbaring 21:16).

770. Wanneer men aan een geestelijke en aan een leek vraagt, of zij al deze dingen vast geloven; zo bijvoorbeeld dat de mensen van vóór de vloed tezamen met Adam en Eva, en de mensen van na de vloed, tezamen met Noach en zijn zonen, voorts ook Abraham, Izaäk en Jakob tezamen met alle profeten en apostelen, desgelijks als de zielen van de overige mensen, nog bewaard worden in het middelpunt van de aarde, of in de ether of in de lucht rondvliegen; en verder of zij geloven dat de zielen zich opnieuw met hun lichamen zullen bekleden en daarmee versmolten zullen worden, hoewel het lijken zijn, die door de wormen, muizen en vissen zijn verteerd, en de Egyptische lijken als mummies door de mensen werden opgegeten, en andere lijken slechts geraamten zijn, door de zon verbrand en tot stof vergaan; en ook, of zij geloven, dat dan de sterren van de hemel zullen vallen op de aarde, die toch kleiner is dan een van die sterren; en of dergelijke dingen niet ongerijmdheden zijn, die de rede zelf uiteendrijft, zoals zij dat gewoon is te doen met dingen, die met zichzelf in tegenspraak zijn, zo zullen sommigen niets daarop antwoorden, anderen, dat dit dingen van het geloof zijn, en dat wij onder het gezag ervan het verstand gevangen moeten houden; anderen, dat niet alleen deze dingen, maar ook vele andere, die boven de redelijke dingen uitgaan, tot de Goddelijke Almacht behoren; en wanneer zij het geloof en de almacht noemen, is de rede verbannen, en dan wordt de gezonde rede òf verdreven, òf zij wordt als niets, òf als een spook, en wordt waanzin genoemd.

Daaraan voegen zij toe: zijn deze dingen niet overeenkomstig het Woord; wie zou niet daar vanuit denken en spreken?

771. Dat het Woord in de letter in schijnbaarheden en overeenstemmingen is geschreven, en dat daarom in elk van zijn bijzonderheden een geestelijke zin is, waarin de waarheid in haar licht is, en de letterlijke zin in de schaduw, werd in het hoofdstuk over de Heilige Schrift aangetoond.

Opdat daarom de mens van de Nieuwe Kerk niet zoals de mens van de oude kerk in de schaduw rond zal dwalen, waarin de zin van de letter van het Woord is, bovenal wat de hemel en de hel, en wat het leven na de dood en hier wat de Komst van de Heer betreft, heeft het de Heer behaagd, het gezicht van mijn geest te openen, en mij zo in de geestelijke wereld binnen te laten, en mij te geven, niet alleen met geesten en engelen te spreken en met verwanten en vrienden, ja zelfs met koningen en prinses, die hun levensloop in de natuurlijke wereld geëindigd hadden, maar ook de verbazingwekkende dingen van de hemel en de jammerlijke dingen van de hel te zien, en zo, dat de mens niet verblijf houdt in enig onbepaald gebied ergens in de aarde, en evenmin blind en stom in de lucht of in het ijle niets rondvliegt, maar dat hij als mens leeft in een substantieel lichaam, en wel, wanneer hij onder de gelukzaligen komt, in een veel volmakter staat dan eerder, toen hij in een materieel lichaam leefde.

Opdat de mens zich daarom uit onwetendheid niet verder zal onderdompelen in de mening over de ondergang van de zichtbare hemel en van de bewoonbare aarde en zo dus over de geestelijke wereld,

waardoor het naturalisme en dan tevens het atheïsme, dat heden onder de geleerden begonnen is wortel te schieten in het innerlijke redelijke gemoed, wijder om zich heen grijpt als koudvuur in het vlees, ook in zijn uitwendig gemoed, waaruit hij spreekt, is het mij door de Heer opgelegd, verschillende dingen van hetgeen ik gezien en gehoord heb bekend te maken, zowel over de hemel en de hel, als over het Laatste Oordeel en ook de Openbaring te ontvouwen, waar over de Komst van de Heer en over de vorige hemel en over de nieuwe hemel, en over het Heilige Jeruzalem gehandeld wordt.

Hieruit kan eenieder wanneer hij het gelezen en verstaan heeft, zien wat daar verstaan wordt onder de Komst van de Heer en onder de nieuwe hemel en onder het nieuwe Jeruzalem.

Deze Komst van de Heer, welke de tweede is, vindt plaats opdat de bozen van de goeden gescheiden worden, en opdat diegenen zalig worden, die in Hem geloofd hebben en geloven, en opdat uit hen een nieuwe engelenhemel en een nieuwe Kerk op aarde gevormd zal worden; en zonder deze komst had geen vlees behouden kunnen worden, (Mattheüs 24:22).

772. Dat deze tweede Komst van de Heer niet plaats vindt om de zichtbare hemel en de bewoonbare aarde te verdelgen, werd in het voorafgaande artikel aangetoond.

Deze Komst heeft niet ten doel om iets te vernietigen, maar om op te bouwen, dus niet om te verdoemen, maar om diegenen zalig te maken, die sinds Zijn eerste Komst in Hem geloofd hebben en hen die daarna geloven zullen, blijkt uit de woorden van de Heer: ‘God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld oordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden; die in Hem gelooft, wordt niet geoordeeld, maar die niet gelooft, is alreeds geoordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de enigverwekte Zoon Gods’, (Johannes 3:17,18).

En elders: ‘Indien iemand Mijn woorden gehoord en niet geloofd zal hebben, Ik oordeel hem niet, want Ik ben niet gekomen, opdat Ik de wereld zal oordelen, maar opdat Ik de wereld zalig make; die Mij veracht en Mijn woorden niet ontvangt, heeft, die hem oordeelt; het Woord, dat Ik gesproken heb, dat zal hem oordelen’, (Johannes 12:47,48).

Dat het Laatste Oordeel in de geestelijke wereld gehouden is in het jaar 1757, werd in het werkje over ‘het Laatste Oordeel, uitgegeven in Londen in het jaar 1758, en verder in ‘het Vervolg over het Laatste Oordeel’, Amsterdam 1763, bekend gemaakt; hetgeen ik betuig, omdat ik dit met mijn eigen ogen in de staat van volledig wakker zijn gezien heb.

773. Dat de Komst van de Heer is om een nieuwe hemel te vormen uit hen, die in Hem geloofd hebben en om een nieuwe Kerk te stichten uit hen, die daarna in hem geloven, komt, omdat dit de twee einddoelen van Zijn Komst zijn.

Het einddoel zelf van de schepping van het heelal is ook geen ander geweest, dan om uit de mensen een engelenhemel te vormen, waarin allen, die in God geloven, leven zouden in eeuwige gelukzaligheid; want de Goddelijke Liefde, die in God is en die wezenlijk God is, kan niets anders beogen; en de Goddelijke Wijsheid, die eveneens in God en God is, kan ook niets anders voortbrengen.

Aangezien de schepping van het heelal de engelenhemel uit het menselijk geslacht tot einddoel had, en tevens de Kerk op aarde, want door middel van de Kerk moet de mens tot de hemel overgaan, en aangezien de zaligmaking van de mensen, die geschiedt vanuit de mensen die in de wereld geboren moeten worden, en zo dus de voortzetting van de schepping is, wordt hier en daar in het Woord van scheppen gesproken, en daaronder wordt dan verstaan: tot de hemel vormen, zoals in de volgende plaatsen: ‘Schep mij een rein hart, o God en vernieuw in het midden van mij een vaste geest’, (Psalm 51:12); ‘Opent Gij de hand, zij worden met het goede verzadigd; zendt Gij de geest, zo worden zij geschapen’, (Psalm 104:28,30); ‘Het volk, dat geschapen zal worden, zal Jah loven’,

(Psalm 102:19); ‘Alzo zei Jehovah uw Schepper, o Jakob uw Formeerder, o Israël: Ik heb u verlost; Ik heb u bij uw naam geroepen; gij zijt van Mij; eenieder die naar Mijn naam genoemd is, tot Mijn heerlijkheid heb Ik hem geschapen’, (Jesaja 43:1,7); ‘Ten dage, als gij geschapen werd, waren zij bereid; gij waart volkomen in uw wegen, van de dag af, dat gij geschapen zijt, totdat er verkeerdheid in u gevonden is’, (Ezechiël 28:13,15); dit met betrekking tot de koning van Tyrus.

‘Opdat zij zien, erkennen, daarop merken en verstaan, dat de hand van Jehovah dit gedaan heeft, en de Heilige Israëls dit geschapen heeft’, (Jesaja 41:19,20).

Hieruit kan blijken wat onder scheppen wordt verstaan in de volgende plaatsen: ‘Jehovah die de hemelen scheidt, die de aarde uitspant, die ziel geeft aan de volken op haar, en geest degenen die daarop wandelen’, (Jesaja 42:5; 45:12,18); ‘Ziet, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; verblijdt u tot in der eeuwigheid in hetgeen Ik schep; ziet, Ik zal scheppen Jeruzalem een verheuging’, (Jesaja 65:17,18).

774. De tegenwoordigheid van de Heer is bestendig bij elk mens, zowel bij de boze als bij de goede mens, want zonder Zijn tegenwoordigheid leeft niet enig mens.

Maar Zijn Komst is alleen bij hen die Hem opnemen; het zijn diegenen die in Hem geloven en Zijn geboden doen.

De bestendige tegenwoordigheid van de Heer maakt, dat de mens redelijk wordt en dat hij geestelijk kan worden.

Dit bewerkt het licht, dat uit de Heer als Zon in de geestelijke wereld voortgaat en dat de mens met het verstand opneemt, en dit licht is de waarheid, waardoor hij redelijkheid heeft.

De Komst van de Heer echter is bij hem, die de warmte aan dit licht verbindt, dat wil zeggen de liefde aan de waarheid; want de vanuit diezelfde Zon voortgaande warmte is de liefde tot God en jegens de naaste.

De tegenwoordigheid alleen van de Heer en de daaruit voortvloeiend verlichting van het verstand, kan worden vergeleken met de tegenwoordigheid van de Heer van het zonlicht in de wereld; wanneer dit licht niet met de warmte verbonden wordt, verkommeren alle dingen op aarde.

Maar de Komst van de Heer kan worden vergeleken met de komst van de warmte, welke plaats vindt in de lentetijd; en daar de warmte zich dan met het licht verbindt, wordt de aarde zacht, spruiten de zaden uit en dragen vrucht.

Dergelijke parallellen bestaan er tussen de geestelijke dingen, waarin de geest van de mens is, en tussen de natuurlijke dingen waarin zijn lichaam is.

775. Het is met de mens van de Kerk als samenvatting of gezamenlijk genomen evenzo gesteld als met de mens als individu of in het bijzonder genomen; de mens als samenvatting of gezamenlijk genomen, is de Kerk tussen meerderen, en de mens als individu of in het bijzonder genomen, is de Kerk in eenieder, tussen die meerderen.

Het is overeenkomstig de Goddelijke orde, dat er algemeenheden en bijzonderheden zijn, en dat beide tezamen in elk ding zijn, en dat de bijzonderheden anders niet bestaan en blijven bestaan, zoals er binnen in de mens niets bijzonders is, tenzij er algemeenheden zijn, waardoor de bijzonderheden omgeven worden.

De bijzonderheden in de mens zijn de ingewanden en hun delen, en de algemeenheden zijn de omhulsels, die niet alleen rondom de gehele mens zijn, maar ook rondom elk ingewand afzonderlijk en rondom elk afzonderlijk deel daarvan.

Het is eveneens zo gesteld in elk beest, in elke vogel en in elke worm; evenzo in elke boom, in elke struik en in elk zaad.

Ook kan geen klank voortgebracht worden uit een snaar- en blaasinstrument, tenzij er een grootste algemeenheid is, waaruit de afzonderlijke dingen van de modulatie hun algemeenheid trekken, opdat zij bestaan.

Evenzo is het gesteld met elke zin van het lichaam, zoals met: het gezicht, het gehoor, de reuk, de smaak en de tastzin, en evenzo met elke innerlijke zin die tot het gemoed behoort.

Deze dingen werden ter verduidelijking aangevoerd, opdat men zal weten, dat er ook in de Kerk algemeenheden en bijzonderheden zijn, en ook de meest algemene dingen; en dat het daarvandaan komt, dat vier Kerken in volgorde vooraf gingen, en vanuit welke voortschrijding het meest algemene van de Kerk ontstond, en geleidelijk het algemene en het bijzondere van elke Kerk. In de mens zijn ook twee meest algemene dingen, waaruit alle algemene en de afzonderlijke bijzondere dingen daarvan hun bestaan trekken.

Deze twee meest algemene dingen in het lichaam zijn het hart en de long, en in de geest de wil en het verstand.

Van deze beide hangen alle dingen van zijn leven af zowel in het algemeen als in het bijzonder, welke zonder deze uiteen zouden vallen en sterven zouden.

Evenzo zou het gesteld zijn met de gehele engelenhemel en met het gehele menselijke geslacht, ja zelfs met de gehele geschapen wereld, wanneer niet van God, van Zijn Liefde en van Zijn Wijsheid alle dingen in het algemeen en de afzonderlijke in het bijzonder afhingen.

Deze tweede Komst van de Heer is niet een komen in persoon, maar in het Woord, dat uit Hem is en Hijzelf is.

776. Men leest op vele plaatsen dat de Heer komen zal in ‘de wolken des hemels’, zoals in, (Mattheüs 17:5; 24:30; 26:64; Marcus 14:61,62; Lucas 9:34,35; 21:27; Openbaring 1:7; 14:14; Daniël 7:13).

Maar tot nu toe heeft niemand geweten, wat onder ‘de wolken des hemels’ werd verstaan.

Men heeft geloofd, dat Hij in persoon daarin verschijnen zal.

Dat onder de wolken des hemels echter het Woord in de zin van de letter wordt verstaan, en onder de heerlijkheid en de kracht, waarin Hij dan ook komen zal, (Mattheus 24:30) de geestelijke zin van het Woord verstaan wordt, was tot nog toe verborgen, aangezien niemand tot nu toe er zelfs bij vermoeden op gekomen is, dat er enige geestelijke zin, zoals deze in zichzelf is, in het Woord gelegen is.

Daar mij nu echter uit de Heer de geestelijke zin van het Woord geopend is en het mij gegeven is, tezamen met engelen en geesten in hun wereld als een van hen te zijn, werd het onthuld, dat onder de wolken des hemels het Woord wordt verstaan in de natuurlijke zin en onder de heerlijkheid het Woord in de geestelijke zin, en onder de kracht de macht van de Heer door het Woord.

Dat de wolken des hemels dit betekenen, kan men uit de volgende plaatsen in het Woord zien:

‘Niemand is er gelijk God, o Jeschurun, die in de hemel rijdt en in hoogheid boven de wolken’, (Deuteronomium 33:26,27); ‘Zingt Gode, looft Zijn naam, verhoogt Hem, die op de wolken rijdt’, (Psalm 68:5); ‘Jehovah rijdende op een lichte wolk’, (Jesaja 19:1).

Rijden betekent onderrichten in de Goddelijke waarheden uit het Woord, want het paard betekent het verstand van het Woord, zie het werk ‘Onthulde Openbaring’, nr. 298; wie ziet niet dat God niet op de wolken rijdt.

Verder: ‘God reed op de cherubim, en Hij stelde tot Zijn tent de wolken der hemelen’, (Psalm 18:11 tot 13).

De cherubim betekenen ook het Woord, zie ‘Onthulde Openbaring’, nrs. 239 en 672.

‘Jehovah bindt de wateren in Zijn wolken en Hij spreidt over de zetel Zijn wolk’, (Job 26:8,9); ‘Geeft Jehovah sterkte, sterkte boven de wolken’, (Psalm 68:35); ‘Jehovah schiep over alle woning Zions een wolk des daags, want over alle heerlijkheid is een bedekking’, (Jesaja 4:5).

Het Woord in de letterlijke zin werd ook uitgebeeld door de wolk, waarin Jehovah op de berg Sinai neerdaalde, toen Hij de Wet verkondigde; de dingen van de wet die toen verkondigd werden, waren de eerstelingen van het Woord.

Ter bevestiging wordt nog het volgende toegevoegd: in de geestelijke wereld zijn er evenzeer wolken als in de natuurlijke wereld, maar van andere oorsprong.

In de geestelijke wereld zijn soms lichtende wolken boven de hemelen van de engelen, maar zwarte wolken boven de hellen.

De lichtende wolken boven de hemelen van de engelen betekenen daar, de donkerheid daar vanuit de letterlijke zin van het Woord; maar wanneer deze wolken verstrooid worden, betekenen zij, dat zij in de naastenliefde daarvan zijn vanuit de geestelijke zin.

De zwarte wolken boven de hellen betekenen echter de vervalsing en ontwijding van het Woord. Dat de wolken in de geestelijke wereld dergelijke dingen betekenen, vloeit hieruit voort, dat het Licht, dat uit de Heer als Zon daar voortgaat, het Goddelijke Ware betekent, waarom Hijzelf het Licht wordt genoemd, (Johannes 1:9; 12:35).

Vandaar komt het, dat het Woord zelf, dat daar in de heiligdommen van de tempels bewaard wordt, door blinkend wit licht omringd verschijnt; en de donkerheid daarvan wordt veroorzaakt door wolken.

777. Dat de Heer het Woord is, blijkt duidelijk uit het volgende bij Johannes: ‘In de aanvang was het Woord en het Woord was bij God, en God was het Woord, en het Woord is vlees geworden’, (Johannes 1:1,14).

Dat het Woord daar het Goddelijk Ware is, komt omdat de christenen het Goddelijk Ware nergens anders kan opnemen dan uit het Woord, dat de bron is, waaruit alle naar Christus genoemde Kerken de levende wateren in hun volheid putten, hoewel als in een wolk waarin zijn natuurlijke zin is, maar in de heerlijkheid en in de kracht, waarin zijn geestelijke en hemelse zin is.

Dat er in het Woord drie zinnen zijn: de natuurlijke, de geestelijke en de hemelse, de een innerlijker dan de ander, is in het hoofdstuk over ‘de Heilige Schrift’ en in het hoofdstuk over ‘de Decaloog of de Catechismus’, aangetoond.

Hieruit blijkt duidelijk, dat onder het Woord bij Johannes het Goddelijk Ware wordt verstaan; hetzelfde getuigt Johannes ook verder nog in zijn eerste brief: ‘Wij weten, dat de Zoon van God gekomen is en ons het verstand gegeven heeft, opdat wij de Ware kennen; en wij zijn in de Ware, in Zijn Zoon Jezus Christus’, (1 Johannes 5:20).

Daarom heeft de Heer zo vaak gezegd ‘amen, Ik zeg u’.

Amen wil in de Hebreeuwse taal zeggen, de Waarheid, en dat Hijzelf Amen is, zie men in de (Openbaring 3:14), en de Waarheid in (Johannes 14:6).

Wanneer men ook de geleerden van deze eeuw vraagt wat zij onder het Woord bij (Johannes 1:1) verstaan, dan zeggen zij, dat het Woord bij uitstek is, en wat is het Woord bij uitstek anders dan het Goddelijk Ware.

Hieruit blijkt duidelijk dat de Heer ook nu in het Woord verschijnen zal; dat Hij het niet in persoon doet, komt omdat Hij na Zijn opvaart in de hemel in het verheerlijkt Menselijke is, en Hij in dit aan geen mens verschijnen kan, tenzij Hij de ogen van diens geest opent en deze kunnen bij niemand geopend worden die in boosheden en vandaar in valsheden is, dus bij geen van de bokken, die Hij aan Zijn linkerhand heeft gesteld.

Vandaar opende Hij, toen Hij Zichzelf aan de discipelen openbaarde, eerst hun ogen, want men leest: ‘En hun ogen werden geopend en zij kenden Hem, maar Hij werd onzichtbaar voor hen’, (Lucas 24:31).

Dit geschiedde eveneens met de vrouwen aan het graf na de wederopstanding; vandaar zagen zij toen ook engelen, die in het graf zaten en met hen spraken, en die ook geen mens met het stoffelijk oog kan zien.

Dat ook de apostelen vóór de wederopstanding van de Heer in Zijn verheerlijkt Menselijke de Heer niet gezien hebben met de ogen van het lichaam, maar in de geest, hetgeen na het ontwaken daaruit als in de slaap gebeurd schijnt te zijn, blijkt uit Zijn gedaanteverwisseling voor Petrus, Jacobus en Johannes, namelijk dat zij toen ‘met slaap bezwaard waren’, (Lucas 9:32).

Daarom is het zinledig te geloven, dat de Heer in een wolk des hemels in persoon verschijnen zal, maar Hij zal verschijnen in het Woord, dat vanuit Hem, aldus Hijzelf is.

778. Elk mens is zijn eigen liefde en zijn eigen inzicht, en al wat uit hem voortgaat, ontleent zijn wezen aan deze twee wezenlijke of eigen dingen van zijn leven.

Daarom kennen de engelen de mens zoals hij wezenlijk is uit een korte ontmoeting met hem: uit de klank zijn liefde en uit het gesprek zijn inzicht.

De reden hiervan is deze, dat er twee universele dingen zijn van het leven van ieder mens: wil en verstand.

De wil is het ontvangende vat en de woning van zijn liefde, en het verstand is het ontvangende vat en de woning van zijn inzicht.

Daarom maken alle dingen, die vanuit de mens voortgaan, hetzij handeling of rede, de mens, en zijn in feite de mens zelf.

Op dergelijke wijze, maar in alles overtreffende graad, is de Heer de Goddelijke Liefde en de Goddelijke Wijsheid, of wat hetzelfde is, het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware, want Zijn wil behoort tot de Goddelijke Liefde, en de Goddelijke Liefde tot Zijn wil, terwijl Zijn verstand tot de Goddelijke Wijsheid en de Goddelijke Wijsheid tot Zijn verstand behoort; de Menselijke vorm is daarvan de samenhouder.

Hieruit laat het zich denken, op welke wijze de Heer het Woord is.

Daarentegen is echter hij, die tegen het Woord is, dat wil zeggen, tegen het Goddelijk Ware daarin, dus tegen de Heer en Zijn Kerk, zijn eigen boze en zijn eigen valse, zowel naar het gemoed als naar de uitwerkingen daarvan vanuit het lichaam, die betrekking hebben op de handelingen en het spreken.

Wordt vervolgd.